

Петко Р. Славейков

Елен (сърна)

Елен, сляпа с едното око, пасяла край морето и стояла със здравото си око откъм сушата, за да вижда ловците, а ослепеното имала към морето, отгдето не имала съмнение за някаква опасност. Но по случая някой мореходци, които плували тъдези, съзрели и устрелили я и тя на умираието си продумала: „Тежко ми, отгдето ся надявах, нищо не пострадах, а отгдето не имах съмнение, оттамо злото ме сполетя.“

Много пъти, което мислим, че е вредително, бива нам полезно, а което полезно – вредително.

КРАЙ

Източник: Словото
Набиране: Калина Григорова
Ползван източник: Петко Р. Славейков, „Съчинения“, т. 4, „Български писател“, С.
1979.

Свалено от „Моята библиотека“ [<http://purl.org/NET/mylib/text/4120>]